

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 250/2014-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. mája 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ivetty Macejkovej a sudcu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti MTH, s. r. o., Šúrska 5, Modra, zastúpenej advokátom JUDr. Svetozárom Juranom, Dúbravská cesta 9, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky v konaní o podanom rozklade proti rozhodnutiu č. k. PÚV 5094-2005/ÚV 4373 I/65-2011 z 24. októbra 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti MTH, s. r. o., odmieta pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. februára 2014 doručená sťažnosť spoločnosti MTH, s. r. o., Šúrska 5, Modra (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci

bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej len „úrad priemyselného vlastníctva“ alebo „úrad“) v konaní o podanom rozklade proti rozhodnutiu č. k. PÚV 5094-2005/ÚV 4373 I/65-2011 z 24. októbra 2011 (ďalej aj „namietané konanie“).

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že «dňa 14. 03. 2011 na Úrade priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky podala návrh na výmaz úžitkového vzoru č. 4373 s názvom „Plynový konvekčný ohrievač“ majiteľa J. H.,..., nakoľko riešenie plynového konvekčného ohrievača podľa chráneného riešenia bolo zapísané do registra v rozpore s podmienkami na jeho zápis, pretože toto riešenie nie je nové a nepresahuje rámec prostej odbornej schopnosti. Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky svojím rozhodnutím sp. zn. PÚV 5094-2005Ú/V4373 I/65-2011 zo dňa 24. 10. 2011 podaný návrh zamietol. ...

Proti tomuto rozhodnutiu dňa 08. 12. 2011 podal navrhovateľ výmazu /MTH s. r. o./ podľa § 53 ods. 1 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z. z. rozklad o ktorom doteraz Úrad priemyselného vlastníctva nerozhodol. ...

Nečinnosť Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky v tejto veci považujeme za porušenie práv sťažovateľa. Proti majiteľovi úžitkového vzoru č. 4373, „Plynový konvekčný ohrievač“ bola sťažovateľom na Okresnom súde Bratislava I, podaná žaloba, č. k. 26CbPv/42/2006 na ochranu práv proti nekalej súťaži. Z uvedeného dôvodu považujeme rozhodnutie Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade za dôležitý dôkaz v tomto spore.

Sťažovateľ svojou žiadosťou zo dňa 12. 09. 2013 žiadal o urýchlenie konania vydania rozhodnutia o rozklade, pričom doteraz k tomu nedošlo. ... »

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka v petite sťažnosti požaduje, aby „Ústavný súd Slovenskej republiky:

- prikázal Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky, aby vo veci podaného rozkladu proti rozhodnutiu sp. zn. PÚV 5094-2005Ú/V4373 I/65-2011 zo dňa 24. 10. 2011 konal a rozhodol v lehote 15 dní od vydania nálezu,

- priznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume... 5.000 € za spôsobené prietahy v konaní.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka aj napriek svojmu kvalifikovanému právnenému zastúpeniu v sťažnosti nešpecifikovala uvedením konkrétneho článku ústavy základné právo, porušenie ktorého namieta, z obsahu sťažnosti však jednoznačne vyplýva, že jej predmetom je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom úradu priemyselného vlastníctva, ktorý je podľa sťažovateľky v namietanom konaní nečinný.

Z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých sa namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02, IV. ÚS 115/07).

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) v občianskom súdnom konaní súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci.

Iným zásahom je aj nečinnosť orgánu verejnej správy.

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, použitie ktorých umožňuje osobitný predpis.

Ústavný súd, vychádzajúc z uvedeného, konštatuje, že nie je daná právomoc ústavného súdu rozhodnúť o petite predloženej sťažnosti, ktorým sťažovateľka žiada, aby ústavný súd prikázal úradu priemyselného vlastníctva konať vo veci podaného rozkladu.

Z citovaných právnych noriem vyplýva, že vo veci sťažovateľky je daná právomoc všeobecného súdu v správnom súdnictve rozhodovať o nečinnosti orgánu verejnej správy, ktorým je aj úrad priemyselného vlastníctva. Túto právomoc správneho súdnictva nemožno nahradiť konaním pred ústavným súdom. Pokiaľ ide o namietanú nečinnosť úradu vo veci sťažovateľky, jej odstránenia sa musí domáhať na príslušnom všeobecnom súde, a nie na ústavnom súde (m. m. II. ÚS 200/2011). Ako vyplýva zo sťažnosti, namietané konanie naďalej trvá a na zásah proti prípadnému porušovaniu označeného práva sťažovateľky nečinnosťou úradu je podľa § 246 ods. 1 OSP stále daná právomoc krajského súdu. Preto právomoc príslušného súdu v správnom súdnictve preskúmať nečinnosť úradu priemyselného vlastníctva vylučuje právomoc ústavného súdu (I. ÚS 410/2011, II. ÚS 183/2010).

Z uvedených dôvodov ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

V dôsledku odmietnutia sťažnosti bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľky uvedenými v sťažnosti, ako aj vyzývať sťažovateľku na odstránenie nedostatkov sťažnosti (nesprávne označenie obchodného mena sťažovateľky, nedostatky zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti).

Nad rámec odôvodnenia rozhodnutia ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľky v predloženej znení bolo možné odmietnuť aj z dôvodu nedostatku zákonom predpísaných náležitostí. Sťažovateľka sa v petite sťažnosti domáhala, aby ústavný súd prikázal úradu priemyselného vlastníctva konať v jej veci, avšak bez toho, aby výslovne navrhla vysloviť, že jej právo (ktoré v sťažnosti ani nešpecifikovala označením konkrétneho článku ústavy) bolo postupom úradu priemyselného vlastníctva v namietanom konaní porušené.

Ústavný súd uvádza, že postup, pri ktorom by ústavný súd prikázal porušovateľovi práva vo veci konať bez predchádzajúceho vyslovenia, že právo sťažovateľky bolo

postupom porušovateľa porušené, ústava a ani zákon o ústavnom súde neumožňujú. Príkaz, aby ten, kto základné právo alebo slobodu porušil svojou nečinnosťou, vo veci konal, je totiž viazaný na vyhovie sťažnosti a deklarovanie, že rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené základné práva alebo slobody, prípadne ľudské práva a slobody sťažovateľky vyplývajúce z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom (čl. 127 ods. 2 ústavy, § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. mája 2014